

Šis dokumentas yra skirtas tik informacijai, ir institucijos nėra teisiškai atsakingos už jo turinį

► **B** **EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA 94/62/EB**

1994 m. gruodžio 20 d.

dėl pakuočių ir pakuočių atliekų

(OL L 365 , 31.12.1994, p. 10)

iš dalies keičiamas:

		Oficialusis leidinys		
		Nr.	puslapis	data
► <u>M1</u>	Europos Parlamento ir tarybos Reglamentas (EB) Nr. 1882/2003 m. rugsėjo 29 d.	2003 L 284	1	31.10.2003
► <u>M2</u>	Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2004/12/EB 2004 m. vasario 11 d.	2004 L 47	26	18.2.2004
► <u>M3</u>	Europos Parlamento ir Tarybos direktyva Nr. 2005/20/EB 2005 m. kovo 9 d.	2005 L 70	17	16.3.2005

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA 94/62/EB

1994 m. gruodžio 20 d.

dėl pakuočių ir pakuočių atliekų

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 100a straipsnį,

atsižvelgdami į Komisijos pasiūlymą ⁽¹⁾,

atsižvelgdami į Ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽²⁾,

laikydami Sutarties 189b straipsnyje nustatytos tvarkos ⁽³⁾,

kadangi tam, kad būtų galima apsaugoti aplinką nuo pakuočių ir pakuočių atliekų poveikio arba tą poveikį sumažinti ir taip užtikrinti aukštą aplinkosaugos lygį, o, antra vertus, kad būtų galima užtikrinti vidaus rinkos funkcionavimą ir išvengti Bendrijoje prekybos kliūčių bei konkurencijos iškreipimo ir suvaržymo, būtina suderinti įvairias nacionalines priemones dėl pakuočių ir pakuočių atliekų;

kadangi geriausias būdas neleisti gaminti pakuočių atliekų yra mažinti bendrą pakuočių apimtį;

kadangi ryšium su šios direktyvos tikslais svarbu laikytis bendros nuostatos, kad vienoje valstybėje narėje taikomos aplinkosaugos priemonės neturi trukdyti kitai valstybei narei siekti šioje direktyvoje numatytų tikslų;

kadangi mažinti atliekas svarbu tam, kad būtų galima užtikrinti tolygų augimą, kurį skatina Europos Sąjungos sutartis;

kadangi ši direktyva turi būti taikoma visų rūšių pakuotėms, patenkančioms į rinką, ir visoms pakuočių atliekoms; kadangi dėl to 1985 m. birželio 27 d. Tarybos direktyva 85/339/EEB dėl žmoniems vartoti skirtų skysčių konteinerių ⁽⁴⁾ turi būti panaikinta;

kadangi pakavimas yra labai svarbi socialinė ir ekonominė funkcija, ir dėl to šioje direktyvoje numatytos priemonės turi būti taikomos nepažeidžiant kitų įstatymų dėl pakuočių kokybės ir transportavimo bei supakuotų prekių reikalavimų;

kadangi, laikantis Bendrijos atliekų tvarkymo strategijos, išdėstytos 1990 m. gegužės 7 d. Tarybos rezoliucijoje dėl atliekų politikos ⁽⁵⁾ ir 1975 m. liepos 15 d. Tarybos direktyvoje 75/442/EEB dėl atliekų ⁽⁶⁾, pakuočių ir pakuočių atliekų tvarkymo prioritetas pirmiausia turėtų būti teikiamas pakuočių atliekų prevencijai, o papildomi pagrindiniai principai – pakuočių pakartotinis naudojimas, perdėrbimas ir kitos pakuočių atliekų naudojimo formos, ir taip būtų sumažintas galutinis tokių šalintinių atliekų kiekis;

kadangi, kol nebus pasiekta atliekų utilizavimo procesų mokslinė ir technologinė pažanga, pakartotinis atliekų naudojimas ir perdėrbimas turi būti laikomi aplinkosaugos atžvilgiu pirmiausia pasirinktiniais metodais; kadangi dėl to valstybėse narėse būtina sukurti sistemas, kurios garantuotų panaudotų pakuočių ir (ar) pakuočių atliekų grąžinimą; kadangi

⁽¹⁾ OL C 263, 1992 10 12, p. 1 ir OL C 285, 1993 10 21, p. 1.

⁽²⁾ OL C 129, 1993 5 10, p. 18.

⁽³⁾ 1993 m. birželio 23 d. Europos Parlamento nuomonė (OL C 194, 1993 7 19, p. 177), 1994 m. kovo 4 d. Tarybos bendroji pozicija (OL C 137, 1994 5 19, p. 65) ir 1994 m. gegužės 4 d. Europos Parlamento sprendimas (OL C 205, 1994 7 25, p. 163). Patvirtinta 1993 m. gruodžio 2 d. (OL C 342, 1993 12 20, p. 15). Taikinimo komiteto bendras tekstas, priimtas 1994 m. lapkričio 8 d.

⁽⁴⁾ OL L 176, 1985 7 6, p. 18. Direktyva su pakeitimais, padarytas Direktyva 91/629/EEB (OL L 377, 1991 12 31, p. 48).

⁽⁵⁾ OL C 122, 1990 5 18, p. 2.

⁽⁶⁾ OL L 194, 1975 7 25, p. 39. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 91/156/EEB (OL L 78, 1991 3 26, p. 32).

▼B

būtina kuo greičiau baigti pakuočių tarnavimo laiko apskaičiavimus, kad būtų galima pagrįstai nustatyti aiškia pakuočių, kurias galima pakartotinai naudoti, perdirbti ar panaudoti, klasifikaciją;

kadangi pakuočių atliekų prevenciją reikia vykdyti taikant atitinkamas priemones ir valstybių narių rodomą iniciatyvą siekti šioje direktyvoje numatytų tikslų;

kadangi valstybės narės pagal Sutartį gali skatinti tų pakuočių, kurios gali būti pakartotinai panaudotos nekenkiant aplinkai, pakartotinio naudojimo sistemas, ir taip išnaudoti tokių sistemų teikiamus pranašumus saugant aplinką;

kadangi aplinkosaugos požiūriu perdirbimą reikia laikyti svarbia atliekų naudojimo dalimi, ypač mažinant energijos ir pirminių žaliavų vartojimą ir atliekų galutinį šalinimą;

kadangi energijos gavyba yra vienas iš efektyvių pakuočių atliekų naudojimo būdų;

kadangi valstybėse narėse pakuočių atliekų naudojimo ir perdirbimo tikslų turi būti siekiama laikantis tam tikrų ribų, kad būtų galima atsižvelgti į skirtingas situacijas valstybėse narėse ir nesudaryti prekybai kliūčių bei neiškraipyti konkurencijos;

kadangi, norint pasiekti rezultatų per vidutinės trukmės laikotarpį ir pateikti ekonominės veiklos vykdytojams, vartotojams bei valstybinėms valdžios institucijoms būtinas ilgalaikes perspektyvas, reikia nustatyti vidutinės trukmės terminą, iki kada turi būti pasiekti pirmiau minėti tikslai, ir ilgalaikį terminą, iki kada turi būti pasiekti vėlesni tikslai, kad juos būtų galima žymiai praplėsti;

kadangi, remdamiesi Komisijos ataskaitomis, Europos Parlamentas ir Taryba privalo išnagrinėti valstybių narių įgytą patirtį siekiant pirmiau minėtų tikslų ir mokslinių tyrimų rezultatus bei vertinimo metodus, tokius kaip ekologinė pusiausvyra;

kadangi valstybėms narėms, kurios jau sudarė ar sudarys platesnių tikslų siekiančias programas, turi būti leidžiama siekti tų tikslų aukšto aplinkosaugos lygio sumetimais su sąlyga, kad tokios priemonės netrikdo vidaus rinkos ir netrukdo kitoms valstybėms narėms vykdyti šią direktyvą; kadangi Komisija tokias priemones privalo tvirtinti atitinkamai jas patikrinusi;

kadangi, antra vertus, tam tikromis konkrečiomis aplinkybėmis kai kurioms valstybėms narėms galima leisti nustatyti mažesnius tikslus su sąlyga, kad iki visiems nustatyto termino jos pasiekia būtinajam atliekų naudojimo tikslą, o iki vėlesnio termino pasiekia ir visiems nustatytus tikslus;

kadangi, tvarkant pakuotes ir pakuočių atliekas, būtina, kad valstybės narės sukurtų gražinimo, surinkimo ir naudojimo sistemas; kadangi tokios sistemos turėtų būti atviros, kad jose galėtų dalyvauti visos suinteresuotosios šalys, ir kadangi jos turėtų būti taip suprojektuotos, kad būtų galima išvengti importuotų prekių diskriminavimo, prekybos kliūčių ir konkurencijos iškraipymo ir garantuoti, kad būtų gražinama kiek galima daugiau pakuočių ir pakuočių atliekų laikantis Sutarties;

kadangi pakuočių ženklinimo Bendrijos mastu problemą dar reikia toliau nagrinėti, bet ją Bendrija turėtų išspręsti netolimoje ateityje;

kadangi, siekiant iki minimumo sumažinti pakuočių ir pakuočių atliekų poveikį aplinkai ir vengti prekybos kliūčių bei konkurencijos iškraipymo, taip pat būtina apibrėžti esminius pakuočių sudėties ir tinkamumo pakartotiniam naudojimui bei naudojimui (ir perdirbimui) reikalavimus;

kadangi kenksmingų metalų ir kitų medžiagų kiekiai pakuotėse turi būti ribojami dėl jų poveikio aplinkai (ypač turint galvoje tikimybę, kad jų bus išmetamuosiuose teršaluose ar pelenuose deginant pakuotes arba filtratuose, kai pakuotės išvežamos į sąvartynus); kadangi labai svarbu, kad pirmas žingsnis mažinant pakuočių atliekų toksiškumą būtų neleisti dėti kenksmingų sunkiųjų metalų į pakuočių medžiagas ir užtikrinti, kad tokios medžiagos nepatektų į aplinką, išskyrus tam tikrais konkrečiais atvejais Komisijos nustatytas išimtis laikantis komiteto procedūros;

▼B

kadangi norint, kad būtų pasiektas aukštas perdirbimo lygis ir išvengtų sveikatos bei saugos problemų tie, kurie surenka ir apdoroja pakuočių atliekas, labai svarbu, kad tokios atliekos būtų rūšiuojamos jų susidarymo vietose;

kadangi pakuočių gamybos reikalavimai neturėtų būti taikomi pakuotėms, naudotoms tam tikram produktui prieš įsigaliojant šiai direktyvai; kadangi pakuočių prekybai būtinas ir pereinamasis laikotarpis;

kadangi nustatant, kada turi įsigalioti nuostatos dėl visus esminius reikalavimus atitinkančių pakuočių pateikimo rinkai, būtina atsižvelgti, kad Europos standartus rengia kompetentinga standartų institucija; tačiau kadangi nuostatos dėl būdų, kaip įrodyti nacionalinių standartų atitiktį, turi būti pradėtos taikyti nedelsiant;

kadangi būtina skatinti rengti esminių reikalavimų ir kitų su jais susijusių klausimų Europos standartus;

kadangi šioje direktyvoje numatytos priemonės reiškia, kad turi būti sukurti atliekų naudojimo ir perdirbimo pajėgumai bei prekybos perdirbomis pakuočių medžiagomis vietos;

kadangi perdirbtų medžiagų naudojimas pakuotėms neturėtų prieštarauti atitinkamoms higienos, sveikatos ir vartotojų saugos nuostatomis;

kadangi, norint kontroliuoti šios direktyvos tikslų įgyvendinimą, reikia turėti pakuočių ir pakuočių atliekų duomenis iš visos Bendrijos;

kadangi svarbu, kad visi, kurie dalyvauja gaminant, naudojant, importuojant pakuotes ir pakuotus produktus bei jais prekiauja, geriau suvoktų pakuočių tapimo atliekomis mastus ir pagal principą „teršėjas moka“ prisiimtų atsakomybę už tokias atliekas; kadangi, kuriant ir įgyvendinant šioje direktyvoje numatytas priemones, turėtų dalyvauti ir glaudžiai bendradarbiauti visi partneriai ir atitinkamai dalytis atsakomybe;

kadangi, tvarkant pakuotes ir pakuočių atliekas, svarbiausias vaidmuo tenka vartotojams, todėl jie turi būti tinkamai informuoti, kad atitinkamai keistų savo elgesį ir požiūrį;

kadangi į atliekų tvarkymo planus, kurių reikalaujama pagal Direktyvą 75/442/EEB, įtraukus konkretų skyrių apie pakuočių ir pakuočių atliekų tvarkymą, tai prisidėtų prie veiksmingo šios direktyvos įgyvendinimo;

kadangi, siekiant palengvinti šios direktyvos tikslų įgyvendinimą, gali būti tikslinga Bendrijai ir valstybėms narėms naudoti ekonomines priemones laikantis Sutarties nuostatų, kad būtų galima išvengti naujų protekcionizmo formų;

kadangi, nepažeisdamos 1983 m. kovo 28 d. Tarybos direktyvos 83/189/EEB, nustatančios informacijos apie techninius standartus ir reglamentus teikimo tvarką, ⁽¹⁾, valstybės narės, prieš priimdamos priemones, privalo pranešti Komisijai apie tų priemonių projektus, kad būtų galima nustatyti, ar jie atitinka šią direktyvą, ar ne;

kadangi Komisija, laikydama si komiteto procedūras, turi užtikrinti, kad pakuočių identifikavimo sistema ir duomenų bazės struktūra būtų derinamos su mokslo ir technikos pažanga;

kadangi, laikantis tos pačios komiteto darbo tvarkos, būtina numatyti konkrečias priemones, kaip įveikti sunkumus, iškilusius įgyvendinant šią direktyvą,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Tikslai

1. Šios direktyvos tikslas – suderinti pakuočių ir pakuočių atliekų tvarkymo nacionalines priemones, kad, pirma, būtų galima užkirsti kelią daryti poveikį valstybių narių ir trečiųjų šalių aplinkai arba mažinti tą

⁽¹⁾ OL L 109, 1983 4 26, p. 8. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 92/400/EEB (OL L 221, 1992 8 6, p. 55).

▼B

poveikį ir taip užtikrinti aukštą aplinkosaugos lygį, o antra, kad būtų galima užtikrinti vidaus rinkos funkcionavimą ir išvengti prekybos kliūčių bei konkurencijos iškraipymo ir apribojimo Bendrijoje.

2. Šiuo tikslu direktyvoje nustatomos priemonės, skirtos svarbiausia tam, kad nebūtų gaminamos pakuočių atliekos ir būtų taikomi papildomi pagrindiniai principai – pakartotinis pakuočių naudojimas, perdirbimas ir kitos pakuočių atliekų utilizavimo formos, ir taip būtų sumažintas galutinis tokių šalintinų atliekų kiekis.

*2 straipsnis***Taikymo sritis**

1. Ši direktyva taikoma visoms Bendrijoje į rinką pateiktoms pakuotėms ir visoms pakuočių atliekoms, nepriklausomai nuo naudotų medžiagų ir nesvarbu, ar jos gaminamos ir naudojamos pramonės, prekybos, raštinių, parduotuvių, paslaugų, buities ar kitokioje srityje.

2. Ši direktyva taikoma nepažeidžiant pakuočių esamų kokybės reikalavimų, tokių kaip saugos, sveikatos ir pakuotų prekių higienos bei transportavimo reikalavimai, ir nepažeidžiant 1991 m. gruodžio 12 d. Tarybos direktyvos 91/689/EEB dėl pavojingų atliekų ⁽¹⁾.

*3 straipsnis***Apibrėžimai**

Šioje direktyvoje:

- 1) „pakuotė“ – iš bet kurios rūšies medžiagų padaryti gaminiai, skirti prekėms, pradedant žaliavomis ir baigiant perdirbtomis produktais, izoliuoti, apsaugoti, tvarkyti, pristatyti ir pateikti iš gamintojo naudotojui ar vartotojui. Tais pačiais tikslais naudojami „negražintini“ daiktai taip pat laikomi pakuotėmis.

Pakuotė yra tik:

- a) prekinė arba pirminė pakuotė, t. y. pakuotė, sudaranti pardavimo vienetą, kurį pirkimo vietoje perka galutinis naudotojas ar vartotojas;
- b) grupinė, arba antrinė, pakuotė, t. y. pakuotė, kuri pirkimo vietoje sudaro tam tikrų pardavimo vienetų grupę, nesvarbu, ar galutiniam naudotojui ar vartotojui ji parduodama kaip pardavimo vienetų grupė, ar tai tik priemonė lentynoms pardavimo vietoje papildyti; tokią pakuotę galima atskirti nuo produkto nepakeičiant jo savybių;
- c) transporto, arba tretinė, pakuotė, t. y. pakuotė, kuri palengvina pardavimo vienetų ar grupinių pakuočių paruošimą išsiuntimui ir transportavimą, apsaugo juos nuo sugadinimo ruošiant išsiuntimui ir transportuojant. Kelių, geležinkelio, laivų ir oro transporto konteineriai į transportavimo pakuotes neįeina.

▼M2

Sąvokos „pakuotė“ apibrėžimas tebegrindžiamas toliau išdėstytais kriterijais. I priede išvardyti gaminiai yra pavyzdžiai, paaiškinantys, kaip taikomi šie kriterijai.

- i) Gaminiai laikomi pakuotėmis, jeigu jie atitinka pirmiau nurodytą apibrėžimą, nepažeidžiant kitų pakuotės galimų funkcijų, nebent gaminys yra neatskirama produkto dalis ir yra būtinas tam produktui laikyti, išlaikyti arba išsaugoti visą jo gyvavimo laikotarpį, ir visi elementai yra skirti kartu naudoti, vartoti ar pašalinti.
- ii) Gaminiai, suprojektuoti ir skirti užpildymui pardavimo vietoje, ir vienkartiniai gaminiai, kurie parduodami, užpildomi arba skirti užpildymui pardavimo vietoje, yra laikomi pakuote, jeigu jie atlieka pakuotės funkciją.

⁽¹⁾ OL L 377, 1991 12 31, p. 20.

▼ **M2**

- iii) Į pakuotę integruoti pakuotės komponentai ir pagalbiniai elementai yra laikomi pakuotės, į kurią jie integruoti, dalimi. Pagalbiniai elementai, prikabinėti tiesiai prie produkto arba prie jo pritvirtinti ir atliekantys pakuotės funkciją, yra laikomi pakuote, nebent jie būtų šio produkto sudėtinė dalis ir visi elementai būtų skirti kartu suvartoti arba pašalinti.

Komisija, atitinkamai 21 straipsnyje nurodyta tvarka, išnagrinėja, o prireikus peržiūri pavyzdžius, paaiškinančius I priede nurodytą pakuotės sąvokos apibrėžimą. Pirmiausia nurodomi šie gaminiai: kompaktinių plokštelių ir vaizdo kasečių dėžutės, vaznai gėlėms, vamzdeliai ir ritiniai, apvynioti lanksčia medžiaga, lipnių etikečių popierius ir vyniojimo popierius;

▼ **B**

- 2) „pakuočių atliekos“ – bet kuri pakuotė ar pakuotės medžiaga, kuriai taikomas Direktyvoje 75/442/EEB pateiktas atliekų apibrėžimas, išskyrus gamybos atliekas;
- 3) „pakuočių atliekų tvarkymas“ – atliekų tvarkymas pagal Direktyvoje 75/442/EEB pateiktą apibrėžimą;
- 4) „prevencija“ – kiekio ir kenksmingo poveikio aplinkai mažinimas:
 - pakuotėse bei pakuočių atliekose esančių medžiagų,
 - pakuočių bei pakuočių atliekų, susidarančių gamybos procese ir prekybos, platinimo, naudojimo ir naikinimo stadijose,
 ypač kuriant „švarius“ produktus ir technologiją;
- 5) „pakartotinis naudojimas“ – bet kokia operacija, kai pakuotė, kuri buvo sumanyta ir sukonstruota naudoti per savo naudojimo laiką tik minimalų vežimų ir pakartotinio naudojimo kartų skaičių, yra vėl užpildoma ar naudojama tuo pačiu tikslu, kuriam buvo sukurta, naudojant ar nenaudojant papildomus rinkoje esamus produktus, įgalinančius vėl užpildyti pakuotę; tokia pakartotinė naudota pakuotė tampa pakuočių atliekomis tuomet, kai ji daugiau pakartotinai nebenaudojama;
- 6) „naudojimas“ – bet kuri taikoma iš Direktyvos 75/442/EEB II.B priede numatytų operacijų;
- 7) „perdirbimas“ – atliekų medžiagų perdirbimas gamybos procese, numatytas pradiniam tikslui ar kitais tikslais, į kuriuos įeina organinis perdirbimas, bet neįeina energijos gavyba;
- 8) „energijos gavyba“ – degių pakuočių medžiagų naudojimas energijai gauti tiesiogiai jas deginant kartu su kitomis atliekomis ar atskirai, bet išgaunant šilumą;
- 9) „organinis perdirbimas“ – pakuočių atliekų biologiškai skylančių dalių aerobinis (kompostavimo) ir anaerobinis (biometanizavimo) apdorojimas kontroliuojamomis sąlygomis ir naudojant mikroorganizmus, kurio rezultatas – stabilios organinės liekanos arba metanas. Sąvartynai nelaikomi organinio perdirbimo forma.
- 10) „šalinimas“ – bet kuri iš Direktyvos 75/442/EEB II.A priede numatytų operacijų;
- 11) „ekonominės veiklos vykdytojai“ – kalbant apie pakuotes, tai pakuočių medžiagų tiekėjai, pakuočių gamintojai ir perdirbėjai, pildytojai ir naudotojai, importuotojai, prekybininkai ir platintojai, valdžios institucijos ir įstatymų numatytos organizacijos;
- 12) „savanoriška sutartis“ – formali valstybės narės kompetentingų valstybinių institucijų ir atitinkamų ekonomikos sektorių sutartis, kuri turi būti atvira visiems partneriams, pasirengusiems vykdyti sutarties sąlygas ir dirbti siekiant šios direktyvos tikslų.

▼ **M2***4 straipsnis***Prevencija**

1. Valstybės narės privalo užtikrinti, kad, be tų priemonių, kuriomis pagal 9 straipsnį siekiama neleisti susidaryti pakuočių atliekoms, būtų įgyvendinamos ir kitos prevencinės priemonės.

▼ **M2**

Tai gali būti nacionalinės programos, projektai, skirti nustatyti gamintojų atsakomybę sumažinti pakuotės poveikį aplinkai ar panašios akcijos, tam tikrais atvejais sukurtos pasitarus su ekonominės veiklos vykdytojais, kurių tikslas yra susipažinti ir pasinaudoti tuo daugeliu iniciatyvinių priemonių, kurių imamasi įvairiose valstybėse narėse atliekų prevencijai. Tos priemonės turi atitikti šios direktyvos tikslus, apibrėžtus 1 straipsnio 1 dalyje.

2. Komisija privalo padėti plėtoti prevenciją skatindama sudaryti tinkamus Europos standartus, atitinkančius 10 straipsnį. Standartais siekiama sumažinti pakuotės poveikį aplinkai pagal 9 ir 10 straipsnius.

3. Komisija atitinkamai pateikia pasiūlymus dėl priemonių stiprinti ir papildyti esminių reikalavimų vykdymą ir užtikrinti, kad naujos pakuotės būtų pateiktos į rinką tik tuo atveju, jeigu gamintojas ėmėsi visų būtinų priemonių sumažinti jų poveikį aplinkai, nepažeisdamas pakuotės esminių funkcijų.

▼ **B***5 straipsnis*

Valstybės narės gali skatinti pakartotinio naudojimo sistemas tokių pakuočių, kurias, nepažeidžiant Sutarties, galima pakartotinai naudoti nekenkiant aplinkai.

▼ **M2***6 straipsnis***Naudojimas ir perdirbimas**

1. Kad valstybės narės galėtų laikytis šios direktyvos, jos turi imtis būtinų priemonių toliau išvardytiems tikslams pasiekti visoje savo teritorijoje:

- a) ne vėliau kaip 2001 m. birželio 30 d. mažiausiai 50 % ir daugiausia 65 % pakuočių atliekų svorio turi būti panaudojama arba sudeginama atliekų deginimo įrenginiuose su energijos gavyba;
- b) ne vėliau kaip 2008 m. gruodžio 31 d. mažiausiai 60 % pakuotės atliekų svorio bus panaudojama arba sudeginama atliekų deginimo įrenginiuose su energijos gavyba;
- c) ne vėliau kaip 2001 m. birželio 30 d. mažiausiai 25 % ir daugiausia 45 % viso pakuočių medžiagų svorio pakuočių atliekose bus perdirbama, kiekvienai pakuočių medžiagai tenkant mažiausiai po 15 %;
- d) ne vėliau kaip 2008 m. gruodžio 31 d. mažiausiai 55 % ir daugiausia 80 % pakuočių atliekų svorio bus perdirbama;
- e) ne vėliau kaip 2008 m. gruodžio 31 d. bus pasiekti šie minimalūs pakuočių atliekose esančių medžiagų perdirbimo tikslai:
 - i) 60 % stiklo svorio;
 - ii) 60 % popieriaus ir kartono svorio;
 - iii) 50 % metalo svorio;
 - iv) 22,5 % plastikų svorio, skaičiuojant tik medžiagą, kuri vėl perdirbama į plastikus;
 - iv) 15 % medienos svorio.

2. Į pakuočių atliekas, išvežtas iš Bendrijos pagal Tarybos reglamentus (EEB) Nr. 259/93 ⁽¹⁾, (EB) Nr. 1420/1999 ⁽²⁾ ir Komisijos reglamentą (EB) Nr. 1547/1999 ⁽³⁾, atsižvelgiama tik išipareigojimams įvykdyti ir 1 dalyje nurodytiems tikslams pasiekti, jeigu yra pagrįstų įrodymų, kad naudojimo ir (arba) perdirbimo operacijos vyko sąlygomis, kurios yra beveik ekvivalentiškos toms, kurios nustatytos Bendrijos teisės aktuose tuo klausimu.

⁽¹⁾ OL L 30, 1993 2 6, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Komisijos reglamentu (EB) Nr. 2557/2001 (OL L 349, 2001 12 31, p. 1).

⁽²⁾ OL L 166, 1999 7 1, p. 6. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Komisijos reglamentu (EB) Nr. 2118/2003 (OL L 318, 2003 12 3, p. 5).

⁽³⁾ OL L 185, 1999 7 17, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 2118/2003.

▼ **M2**

3. Valstybės narės atitinkamai skatina energijos gavybą, jeigu tai dėl aplinkosauginių priežasčių ir ekonominės naudos yra tinkamesnis būdas už medžiagų perdirbimą. Tai galima padaryti apsvačius pakankamą skirtumą tarp nacionalinių perdirbimo ir panaudojimo tikslų.

4. Tam tikrais atvejais valstybės narės skatina medžiagų, gautų perdirbus pakuočių atliekas, panaudojimą pakuočių ir kitų gaminių gamybai:

- a) pagerinus rinkos sąlygas tokioms medžiagoms;
- b) peržiūrint esamus reglamentus, kad būtų užkirstas kelias tokių medžiagų naudojimui.

5. Ne vėliau kaip 2007 m. gruodžio 31 d. Europos Parlamentas ir Taryba, remdamasi Komisijos pasiūlymu, kvalifikuotą balsų daugumą nustato 2009–2014 m. trečiojo penkerių metų laikotarpio tikslus, pagrįstus valstybėse narėse įgyta praktine patirtimi siekiant 1 dalyje nustatytų tikslų, bei mokslo tyrimų ir vertinimo metodų, tokių kaip gyvavimo ciklo vertinimas ir ekonominės naudos analizė, duomenimis.

Šį procesą būtina kartoti kas penkerius metus.

6. Valstybės narės paskelbia 1 dalyje minimas priemones ir tikslus, ir jie tampa informacijos kampanijos objektu plačiajai visuomenei bei ekonominės veiklos vykdytojams.

7. Graikija, Airija ir Portugalija dėl savo specifinės padėties, t. y. dėl daugybės salų, kaimo ir kalnuotų vietovių bei žemo pakuočių naudojimo lygio, gali:

- a) nustatyti mažesnius už 1 dalies a ir c punktuose nustatytus tikslus, kurie turi būti pasiekti ne vėliau kaip 2001 m. birželio 30 d., tačiau panaudojama ar sudeginama atliekų deginimo įrenginiuose turi būti ne mažiau kaip 25 % su energijos gavyba;
- b) kartu atidėti 1 dalies a ir c punktuose nurodytų tikslų įgyvendinimą vėlesniam laikui, bet ne vėliau kaip iki 2005 m. gruodžio 31 d.;
- c) atidėti 1 dalies b, d ir e punktuose nurodytų tikslų įgyvendinimą iki jų pasirinktos datos, bet ne vėliau kaip iki 2011 m. gruodžio 31 d.

8. Komisija kuo greičiau, bet ne vėliau kaip 2005 m. birželio 30 d., pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai ataskaitą apie pažangą, pasiektą įgyvendinant šią direktyvą, ir jos poveikį aplinkai, taip pat vidaus rinkos veikimą. Ataskaitoje atsižvelgiama į kiekvienos valstybės narės atskiras aplinkybes. Ji apima:

- a) esminių reikalavimų veiksmingumo, įgyvendinimo ir vykdymo vertinimą;
- b) papildomas prevencijos priemones kuo didesniai pakuočių poveikiui aplinkai sumažinti, nepažeidžiant jos esminių funkcijų;
- c) galimą pakuočių aplinkos indikatorius parengimą, kad pakuočių atliekų prevencija taptų paprastesnė ir veiksmingesnė;
- d) pakuočių atliekų prevencijos planus;
- e) pakartotinio naudojimo skatinimą, o svarbiausia – pakartotinio panaudojimo bei perdirbimo išlaidų ir naudos palyginimą;
- f) gamintojo atsakomybę, įskaitant jos finansinius aspektus;
- g) pastangas toliau mažinti, o kai kuriais atvejais – laipsniškai iki 2010 m. nutraukti sunkių metalų ir kitų pavojingų medžiagų naudojimą pakuotėmis.

Prie šios ataskaitos atitinkamai pridedami pasiūlymai pataisyti šios direktyvos susijusias nuostatas, nebent iki to laiko tokie pasiūlymai buvo pateikti.

9. Šioje ataskaitoje aptariami 8 dalyje nurodyti klausimai, taip pat kiti susiję klausimai dėl Šeštosios aplinkos veiksnių programos įvairių aspektų, ypač dėl teminės perdirbimo strategijos ir teminės subalansuoto išteklių naudojimo strategijos.

Komisija ir valstybės narės atitinkamai skatina tyrimus ir bandomuosius projektus, susijusius su 8 punkto b, c, d, e ir f papunkčiais bei kitomis prevencijos priemonėmis.

▼ **M2**

10. Valstybėms narėms, kurios priima ar priims programas su maksimaliais tikslais, negu nurodyti 1 dalyje, ir todėl turės atitinkamus atliekų naudojimo bei perdirbimo pajėgumus, bus leidžiama siekti tų tikslų vardan aukšto aplinkosaugos lygio, jeigu šios priemonės neiškraipys vidaus rinkos ir netrukdyt kitoms valstybėms narėms laikytis šios direktyvos. Valstybės narės apie tokias priemones praneša Komisijai. Komisija tas priemones patvirtina kartu su valstybėmis narėmis patikrinusi, ar jos atitinka pirmiau nurodytus svarstymus ir nėra savavališka diskriminacinė priemonė ar užslėptas prekybos tarp valstybių narių suvaržymas.

▼ **M3**

11. Valstybės narės, įstojusios į Europos Sąjungą 2003 m. balandžio 16 d. Stojimo sutarties pagrindu, gali atidėti 1 dalies b, d ir e punktuose minimų tikslų pasiekimą iki datos, kurią jos pačios pasirenka ir kuri Čekijos Respublikai, Estijai, Kipriui, Lietuvai, Vengrijai, Slovėnijai ir Slovakijai nėra vėlesnė kaip 2012 m. gruodžio 31 d.; Maltai — 2013 m. gruodžio 31 d.; Lenkijai — 2014 m. gruodžio 31 d.; ir Latvijai — 2015 m. gruodžio 31 d.

▼ **B***7 straipsnis***Gražinimo, surinkimo ir naudojimo sistemos**

1. Valstybės narės imasi reikiamų priemonių garantuoti, kad būtų sudarytos sistemos, kurios užtikrintų:

- a) kad panaudotos pakuotės ir (ar) pakuočių atliekos bus gražinamos ir (ar) surenkamos iš vartotojų, kitų galutinių naudotojų ar iš atliekų srauto ir joms bus pritaikyti tinkamiausi atliekų tvarkymo būdai;
- b) kad pakuotės ir (ar) surinktos pakuočių atliekos bus naudojamos, pakartotinai naudojamos ir perdirbamos,

siekiant šioje direktyvoje nustatytų tikslų.

Šios sistemos yra atviros, kad jose galėtų dalyvauti atitinkamų sektorių ekonominės veiklos vykdytojai ir kompetentingos valstybinės institucijos. Jos taip pat taikomos importuotiems produktams nenustatant jokių diskriminacinių sąlygų, tokių kaip detalios taisyklės ar mokesčiai už naudojimąsi jomis; ir tos sistemos kuriamos taip, kad, laikantis Sutarties, būtų išvengta prekybos kliūčių ir konkurencijos iškraipymo.

2. 1 dalyje nurodytos priemonės yra politikos, kurios laikomasi pakuočių ir pakuočių atliekų atžvilgiu, sudedamoji dalis, ir jas taikant ypač atsižvelgiama į aplinkosaugos, vartotojų sveikatos, saugos ir higienos reikalavimus; supakuotų prekių ir panaudotų medžiagų kokybės, autentiškumo bei techninių charakteristikų apsauga; pramoninės bei komercinės nuosavybės teisių apsauga.

*8 straipsnis***Ženklavimo ir identifikavimo sistema**

1. Laikydamosi Sutartyje nustatytų sąlygų, Taryba ne vėliau kaip po dvejų metų nuo šios direktyvos įsigaliojimo priima sprendimą dėl pakuočių ženklavimo.

▼ **M2**

2. Siekiant palengvinti pakuočių surinkimą, pakartotinį naudojimą, naudojimą, įskaitant ir perdirbimą, kad būtų lengviau tas pakuotes identifikuoti ir klasifikuoti pagal pramonės rūšis, ant pakuotės nurodoma naudotos(-ų) pakuotės medžiagos(-ų) rūšis remiantis Komisijos sprendimu 97/129/EB ⁽¹⁾.

▼ **B**

3. Atitinkamas ženklavimas daromas arba ant pačios pakuotės, arba ant etiketės. Ženklavimas turi būti aiškiai matomas, lengvai įskaitomas. Jis turi būti patvarus ir ilgalaikis, net ir atidarius pakuotę.

⁽¹⁾ OL L 50, 1997 2 20, p. 28.

9 straipsnis

Esminiai reikalavimai

1. Valstybės narės užtikrina, kad, praėjus trejiems metams nuo šios direktyvos įsigaliojimo, pakuotė galėtų būti pateikiama į rinką tik su sąlyga, kad ji atitinka visus šioje direktyvoje ir jos II priede nustatytus esminius reikalavimus.
2. Nuo 22 straipsnio 1 dalyje nurodytos datos valstybės narės daro prielaidą, kad pakuotė atitinka visus šioje direktyvoje ir jos II priede nustatytus esminius reikalavimus, jei:
 - a) ji atitinka tam tikrus darniuosius standartus, kurių identifikavimo kodai paskelbti *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje*. Valstybės narės paskelbia nacionalinių standartų, į kuriuos yra perkelti tie suderinti standartai, identifikavimo kodus;
 - b) ji atitinka tam tikrus 3 dalyje nurodytus nacionalinius standartus, jei toms sritims, kurioms tie standartai taikomi, nėra priimtų suderintų standartų.
3. Valstybės narės pateikia Komisijai 2 dalies b punkte nurodytų savo nacionalinių standartų tekstus, kurie, jų nuomone, atitinka šiame straipsnyje nurodytus reikalavimus. Komisija nedelsdama tuos tekstus persiunčia kitoms valstybėms narėms.

Valstybės narės paskelbia nuorodas į šiuos standartus. Komisija užtikrina, kad jos būtų paskelbtos *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje*.

4. Kai valstybė narė ar Komisija mano, kad 2 dalyje nurodyti standartai nevisiškai atitinka 1 dalyje nurodytus esminius reikalavimus, Komisija arba atitinkama valstybė narė perduoda šį klausimą svarstyti pagal Direktyvą 83/189/EEB sudarytam komitetui, nurodydama priešais. Komitetas savo nuomonę pareiškia nedelsdamas.

Remdamasi komiteto nuomone, Komisija praneša valstybėms narėms, ar būtina, ar nebūtina tuos standartus iš 2 ar 3 dalyse nurodyto leidinio išbraukti.

10 straipsnis

Standartizavimas

Tam tikrais atvejais Komisija skatina Europos standartų, susijusių su II priede nurodytais esminiais reikalavimais, rengimą.

Komisija ypač skatina rengimą Europos standartų, susijusių su:

- pakuočių gyvavimo ciklo analizės kriterijais ir metodais,
- metodais, naudojamais matuoti ir tikrinti, ar pakuotėje yra sunkiųjų metalų ir kitų pavojingų medžiagų ir ar jie yra iš pakuotės ar pakuočių atliekų išleidžiami į aplinką,
- kriterijais, pagal kuriuos nustatomas minimalus perdirbtų medžiagų kiekis tam tikros rūšies pakuotėse,
- perdirbimo metodų kriterijais,
- kompostavimo metodų ir gaunamo komposto kriterijais,
- pakuočių ženklavimo kriterijais.

11 straipsnis

Pakuotėje esančių sunkiųjų metalų koncentracijos lygis

1. Valstybės narės užtikrina, kad švino, kadmio, gyvsidabrio ir heksavalentinio chromo bendra koncentracija pakuotėje ar sudedamosiose pakuotės dalyse neviršytų:
 - 600 ppm svorio, praėjus dvejiems metams nuo 22 straipsnio 1 dalyje nurodytos datos,
 - 250 ppm svorio, praėjus trejiems metams nuo 22 straipsnio 1 dalyje nurodytos datos,
 - 100 ppm svorio, praėjus penkeriems metams nuo 22 straipsnio 1 dalyje nurodytos datos.

▼B

2. 1 dalyje nurodyti koncentracijos lygiai netaikomi pakuotėms, pagamintoms vien iš švino kristolo, kaip apibrėžta Direktyvoje 69/493/EEB ⁽¹⁾.
3. 21 straipsnyje nustatyta tvarka Komisija nustato:
 - sąlygas, kada pirmiau nurodyti koncentracijos lygiai netaikomi perdirbtoms medžiagoms ir pasikartojantiems uždarnosios ir kontroliuojamos grandinės gaminiams,
 - pakuotės rūšis, kurioms taikomos 1 dalies trečioje įtraukoje nurodytų reikalavimų išimtys.

*12 straipsnis***Informacinės sistemos**

1. Valstybės narės imasi būtinų priemonių užtikrinti, kad ten, kur dar nėra suderintu pagrindu sukurtų pakuočių ir pakuočių atliekų duomenų bazių, jos būtų sudarytos, kad valstybės narės ir Komisija galėtų stebėti, kaip įgyvendinami šios direktyvos tikslai.
2. Šiuo tikslu duomenų bazės teikia informaciją apie atskirose valstybėse narėse stebimą pakuočių ir pakuočių atliekų srautų dydį, ypatybes ir evoliuciją (kartu su informacija apie pakuočių medžiagų ir jų gamybai naudotų komponentų toksiškumą ir pavojingumą).
3. Kad valstybių narių parengtų duomenų charakteristikos ir jų pateikimas būtų suderinti ir galimi palyginti, valstybės narės savo turimus duomenis Komisijai teikia tokia forma, kokią Komisija, remdamasi šios direktyvos III priedu ir laikydamosi 21 straipsnyje numatytos tvarkos, nustatys per vienerius metus nuo šios direktyvos įsigaliojimo dienos.
4. Valstybės narės atsižvelgia į mažų ir vidutinių įmonių problemas, kurios iškyla teikiant išsamius duomenis.
5. Gauti duomenys pateikiami 17 straipsnyje nurodytose nacionalinėse ataskaitose, o visose vėlesnėse ataskaitose atnaujinami.
6. Valstybės narės reikalauja, kad visi ekonominės veiklos vykdytojai kompetentingoms institucijoms teiktų apie savo sektorių patikimus duomenis, kaip nurodyta šiame straipsnyje.

*13 straipsnis***Informacija pakuočių vartotojams**

Valstybės narės imasi priemonių, kad per dvejus metus nuo 22 straipsnio 1 dalyje nurodytos datos besinaudojantys pakuotėmis, ypač vartotojai, gautų reikiamą informaciją apie:

- jiems prieinamas grąžinimo, surinkimo ir naudojimo sistemas,
- savo vaidmenį skatinant pakuočių ir pakuočių atliekų naudojimą, pakartotinį naudojimą ir perdirbimą,
- rinkoje esančių pakuočių ženklų reikšmes,
- atitinkamus pakuočių ir pakuočių atliekų tvarkymo planų elementus, kaip nurodyta 14 straipsnyje.

▼M2

Valstybės narės taip pat skatina vartotojams skirtos informacijos ir informuotumo kampanijas.

▼B*14 straipsnis***Tvarkymo planai**

Siekdamos šioje direktyvoje nurodytų tikslų ir priemonių, valstybės narės į atliekų tvarkymo planus, reikalaujamus pagal Direktyvos 75/442/EEB 17 straipsnį, įtraukia specialų skyrių apie pakuočių ir pakuočių atliekų tvarkymo planus bei priemones, kurių reikia imtis pagal 4 ir 5 straipsnius.

⁽¹⁾ OL L 326, 1969 12 29, p. 36.

▼ **B***15 straipsnis***Ekonominės priemonės**

Remdamasi atitinkamomis Sutarties nuostatomis, Taryba priima ekonominius instrumentus, skatinančius šios direktyvos tikslų įgyvendinimą. Jei tokie instrumentai nepriimti, valstybės narės, laikydamosi Bendrijos aplinkosaugos principų ir, *inter alia*, principo „teršėjas moka“ bei prievolių, atsirandančių iš Sutarties, gali imtis šių tikslų įgyvendinimui reikalingų priemonių.

*16 straipsnis***Pranešimas**

1. Prieš priimdamos tokias priemones ir nepažeisdamos Direktyvos 83/189/EEB, valstybės narės ketinamų priimti pagal šią direktyvą priemonių projektus praneša Komisijai, išskyrus fiskalinio pobūdžio priemones, bet praneša technines specifikacijas, susijusias su fiskalinėmis priemonėmis, kurios skatina tų techninių specifikacijų laikytis, kad Komisija galėtų jas išnagrinėti atsižvelgdama į esamas nuostatas, kiekvienu atveju laikydamosi pirmiau nurodytoje direktyvoje nustatytos tvarkos.

2. Jei siūloma priemonė yra kartu ir techninis klausimas, kaip numatyta Direktyvoje 83/189/EEB, valstybė narė, pateikdama pranešimą šioje direktyvoje nustatyta tvarka, gali nurodyti, kad pranešimas lygiai taip pat galioja ir Direktyvai 83/189/EEB.

*17 straipsnis***Pareiga atsiskaityti**

Apie tai, kaip taikoma ši direktyva, valstybės narės atsiskaito Komisijai pagal 1991 m. gruodžio 23 d. Tarybos direktyvos 91/692/EEB, standartizuojančios ir racionalizuojančios ataskaitas apie tam tikrų su aplinkosauga susijusių direktyvų įgyvendinimą, 5 straipsnį ⁽¹⁾. Pirmą ataskaitą apima laikotarpį nuo 1995 m. iki 1997 m.

*18 straipsnis***Laisvė pateikti į rinką**

Valstybės narės netrukdo pateikti į rinką savo teritorijoje pakuočių, kurios atitinka šios direktyvos nuostatas.

▼ **M2***19 straipsnis***Derinimas su mokslo ir technikos pažanga**

Pakeitimai, būtini identifikavimo sistemai derinti su mokslo ir technikos pažanga (kaip nurodyta 8 straipsnio 2 dalyje ir 10 straipsnio antros pastraipos paskutinėje įtraukoje), duomenų bazių formoms derinti (kaip nurodyta 12 straipsnio 3 dalyje ir III priede), taip pat pavyzdžiams, paaiškinantiems pakuotės apibrėžimą (kaip nurodyta I priede), priimami 21 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka.

▼ **B***20 straipsnis***Konkrečios priemonės**▼ **M2**

1. 21 straipsnyje nustatyta tvarka Komisija nustato technines priemones, būtinas įveikti sunkumus, išskylančius taikant šios direktyvos nuostatas, ypač inertinėms pakuočių medžiagoms, pateiktoms į Europos Sąjungos rinką labai mažais kiekiais (t. y. apie 0,1 % svorio), medicinos prietaisų ir farmacijos preparatų pirminėms pakuotėms, mažoms pakuotėms ir prabangioms pakuotėms.

⁽¹⁾ OL L 377, 1991 12 31, p. 48.

▼ **B**

2. Komisija taip pat pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai ataskaitą apie visas kitas priemones, kurių reikėtų imtis, jei kartu pridedamas atitinkamas pasiūlymas.

▼ **M2***21 straipsnis***Komiteto procedūra**

1. Komisijai padeda komitetas.
2. Jei daroma nuoroda į šią straipsnio dalį, taikomi Sprendimo 1999/468/EB ⁽¹⁾ 5 ir 7 straipsniai, atsižvelgiant į to sprendimo 8 straipsnio nuostatas.

Sprendimo 1999/468/EB 5 straipsnio 6 dalyje nustatytas terminas – trys mėnesiai.

3. Komitetas patvirtina savo darbo tvarkos taisykles.

▼ **B***22 straipsnis***Igyvendinimas nacionaliniuose įstatymuose**

1. Valstybės narės priima įstatymus ir kitus teisės aktus, kurie, įsigalioję iki 1996 m. birželio 30 d., įgyvendina šią direktyvą. Apie tai jos nedelsdamos praneša Komisijai.
2. Valstybės narės, priimdamos šias priemones, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.
3. Be to, valstybės narės pateikia Komisijai visus šios direktyvos taikymo srityje priimtus įstatymus ir kitus teisės aktus.

▼ **M2**

3a. Jeigu pasiekiami 6 straipsnyje išdėstyti tikslai, valstybės narės 7 straipsnio nuostatas į savo nacionalinę teisę gali perkelti kompetentingų institucijų ir atitinkamų ekonominių sektorių tarpusavio susitarimais.

Tokie susitarimai turi atitikti šiuos reikalavimus:

- a) susitarimai yra vykdytini;
- b) susitarimuose turi būti nurodyti tikslai ir jų įgyvendinimo terminai;
- c) susitarimai spausdinami nacionaliniame oficialiajame leidinyje arba visuomenei prieinamame oficialiame dokumente ir perduodami Komisijai;
- d) susitarimo vykdymo rezultatai nuolat kontroliuojami, apie juos pranešama kompetentingoms institucijoms bei Komisijai ir susitarime numatytais sąlygomis su jais leidžiama susipažinti visuomenei;
- e) kompetentingos institucijos užtikrina, kad būtų tikrinama pagal susitarimus pasiekta pažanga;
- f) kai susitarimo nesilaikoma, atitinkamas šios direktyvos nuostatas valstybės narės gali įgyvendinti teisės aktu, reguliavimo arba administracinėmis priemonėmis.

▼ **B**

4. Pakuočių gamybai keliami reikalavimai jokių būdu netaikomi pakuotėms, kurios vienam ar kitam gaminiui buvo naudojamos prieš įsigaliojant šiai direktyvai.

5. Tam tikrą laikotarpį, kuris neturi viršyti penkerių metų nuo šios direktyvos įsigaliojimo dienos, valstybės narės leidžia pateikti į rinką pakuotes, kurios buvo pagamintos prieš šią datą ir atitinka jų galiojančius nacionalinius įstatymus.

⁽¹⁾ OL L 184, 1999 7 17, p. 23.

▼**B**

23 straipsnis

Nuo 22 straipsnio 1 dalyje nurodytos dienos šia direktyva panaikinama Direktyva 85/339/EEB.

24 straipsnis

Ši direktyva įsigalioja jos paskelbimo *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje* dieną.

25 straipsnis

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

▼ **M2***I PRIEDAS***3 STRAIPSNIO 1 DALYJE NURODYTI AIŠKINAMIEJI PAVYZDŽIAI****Pavyzdžiai, paaiškinantys i kriterijų***Pakuotė*

Saldainių dėžutės

Plėvelė KP dėklui vynioti

Ne pakuotės

Vazonai gėlėms, kuriuose augalas auga visą savo gyvenimą

Įrankių dėžės

Arbatos maišeliai

Sūrius dengiantis vaško sluoksnis

Dešrų apvalkalai

Pavyzdžiai, paaiškinantys ii kriterijų*Pakuotė, jeigu suprojektuota ir skirta užpildymui pardavimo vietoje*

Popieriniai arba plastikiniai maišai, skirti prekėms nešti

Vienkartinės lėkštės ir puodeliai

Maistui vynioti skirta plėvelė

Sumuštinių maišeliai

Aliuminio folija

Ne pakuotės

Maišiklis

Vienartiniai stalo įrankiai

Pavyzdžiai, paaiškinantys iii kriterijų*Pakuotė*

Etiketės, tiesiogiai prikabinotos prie produkto arba pritvirtintos prie jo

Pakuotės dalis

Blakstienų tušo šepetėlis, kuris yra flakono dangtelio dalis

Lipnios etiketės, priklijuotos ant kitos pakuojamos prekės

Juostinės sąsagėlės

Plastikiniai dėklai

Dozimetras, kuris yra ploviklių taros dangtelio dalis.

II PRIEDAS

PAKUOTĖS SUDĖTIES IR TINKAMUMO NAUDOTI AR PAKARTOTINAI NAUDOTI IR PERDIRBTI ESMINIAI REIKALAVIMAI

1. Konkretūs pakuočių gamybos ir sudėties reikalavimai

- Pakuotės turi būti gaminamos taip, kad jų tūrį ir svorį ribotų minimalūs dydžiai, kurie yra būtini, kad pakuotės atitiktų saugos, higienos ir pakuojamam produktui keliamus bei vartotojui priimtinius reikalavimus.
- Pakuotės turi būti taip projektuojamos, gaminamos ir parduodamos, kad būtų galima jas naudoti, pakartotinai naudoti, perdirbti ir sumažinti iki minimumo poveikį aplinkai, kai yra atsikratoma pakuočių atliekų ar pakuočių atliekų tvarkymo likučių.
- Pakuotės turi būti taip gaminamos, kad, deginant ar išvežant į sąvartyną pakuotes, pakuočių atliekas ar jų tvarkymo likučius, nuodingų ir kitų pavojingų medžiagų, esančių pakuočių medžiagose ar kitose sudedamosiose pakavimo dalyse, išmetamuose teršaluose, pelenuose ar filtratuose liktų tik minimalus kiekis.

2. Konkretūs pakartotinio pakuočių naudojimo reikalavimai

Turi būti laikomasi visų toliau išvardytų reikalavimų:

- pakuočių fizinės savybės ir charakteristikos turi būti tokios, kad įprastomis naudojimo sąlygomis jas būtų galima vežioti ir pakartotinai naudoti keletą kartų,
- naudotas pakuotes turi būti galima apdoroti laikantis darbininkų sveikatos ir saugos reikalavimų,
- turi atitikti konkrečius reikalavimus, keliamus naudotinoms pakuotėms, kai jos nebegali būti pakartotinai naudojamos ir tampa atliekomis.

3. Konkretūs naudotinoms pakuotėms keliami reikalavimai

a) *Pakuotės, naudojamos perdirbant jų medžiagą*

Pakuotės turi būti taip gaminamos, kad tam tikrą jų medžiagų svorio dalį būtų galima perdirbti į komercinius produktus laikantis esamų Bendrijos standartų. Perdirbama medžiagų dalis gali svyruoti priklausomai nuo medžiagos, iš kurios pakuotė yra sudaryta, tipo.

b) *Energijos gavybai naudojamos pakuotės*

Pakuočių atliekos, kurios yra apdorojamos energijai gauti, turi turėti bent minimalų kaloringumą, kad energijos išgavimas būtų optimalus.

c) *Pakuotės, naudojamos kompostui*

Pakuočių atliekos, kurios apdorojamos jas kompostuojant, turi taip biologiškai skaidytis, kad jas būtų galima atskirai surinkti, ir jos netrukdytų kompostavimo procesui, kuriuo yra apdorojamos.

d) *Biologiškai skaidomos pakuotės*

Biologiškai skaidomos pakuočių atliekos turi būti tokios kilmės, kad galėtų fiziškai, chemiškai, termiškai ir biologiškai irti taip, kad dauguma pasigaminusio komposto galiausiai suskiltų į anglies dioksidą, biomasę ir vandenį.

*III PRIEDAS***DUOMENYS, KURIUOS VALSTYBĖS NARĖS PRIVALO ĮTRAUKTI Į SAVO PAKUOČIŲ IR PAKUOČIŲ ATLIEKŲ DUOMENŲ BAZES (PAGAL 1, 2, 3 IR 4 LENTELES)**

1. Pirminėms, antrinėms ir tretinėms pakuotėms:
 - a) šalyje sunaudoti pakuočių kiekiai pagal kiekvieną plačią medžiagų kategoriją (pagamintos + importuotos – eksportuotos) (1 lentelė);
 - b) pakartotinai panaudoti kiekiai (2 lentelė).
2. Buitinėms ir nebutinėms pakuočių atliekoms:
 - a) šalyje panaudoti ir atsikratyti kiekiai pagal kiekvieną plačią medžiagų kategoriją (pagaminta + importuota – eksportuota) (3 lentelė);
 - b) perdirbti ir panaudoti kiekiai pagal kiekvieną plačią medžiagų kategoriją (4 lentelė).

1 LENTELE

Valstybės teritorijoje suvartotų pakuočių (pirminių, antrinių ir tretinių) kiekis

	Pagaminta tonų	– Eksportuota tonų	+ Importuota tonų	= Iš viso
Stiklinės				
Plastikinės				
Popierinės/kartono (įskaitant sudėtinį)				
Metalinės				
Medinės				
Kita				
Iš viso				

2 LENTELĖ

Valstybės teritorijoje pakartotinai naudotų pakuočių (pirminių, antrinių ir tretinių) kiekiai

	Suvartotų pakuočių tonos	Pakartotinai naudotos pakuotės	
		Tonos	Procentas
Stiklinės			
Plastikinės			
Popierinės/kartono (įskaitant sudėtinį)			
Metalinės			
Medinės			
Kita			
Iš viso			

3 LENTELĖ

Valstybės teritorijoje panaudotų ir pašalintų pakuočių atliekų kiekis

	Pagamintų atliekų tonos	– eksportuotų atliekų tonos	+ importuotų atliekų tonos	= iš viso
Buitinės atliekos				
Stiklinės pakuotės				
Plastikinės pakuotės				
Popieriaus/kartono pakuotės				
Sudėtinio kartono pakuotės				
Metalinės pakuotės				
Medinės pakuotės				
Iš viso buitinių pakuočių atliekų				
Nebuitinės atliekos				
Stiklinės pakuotės				
Plastikinės pakuotės				
Popieriaus/kartono pakuotės				
Sudėtinio kartono pakuotės				
Metalinės pakuotės				
Medinės pakuotės				
Iš viso nebutinių pakuočių atliekų				

4 LENTELE

Valstybės teritorijoje panaudotų ir perdirbtų pakuočių atliekų kiekis

	Panaudotos ir pašalintos tonos iš viso	Perdirbtas kiekis		Panaudotas kiekis	
		Tonos	Procentas	Tonos	Procentas
Buitinės atliekos					
Stiklinės pakuotės					
Plastikinės pakuotės					
Popieriaus/kartono pakuotės					
Sudėtinio kartono pakuotės					
Metalinės pakuotės					
Medinės pakuotės					
Iš viso buitinių pakuočių atliekų					
Nebuitinės atliekos					
Stiklinės pakuotės					
Plastikinės pakuotės					
Popieriaus/kartono pakuotės					
Sudėtinio kartono pakuotės					
Metalinės pakuotės					
Medinės pakuotės					
Iš viso nebutinių pakuočių atliekų					